

Henry Longfellow - 200 ani de la naștere

Mihaela STAYER,
bibliotecar, serviciul Literatură în Limbi Străine

La 2 februarie 2007, în sala de lectură Nr. 4, Literatură în Limbi Străine a fost organizată expoziția de carte *Henry Wadsworth Longfellow – 200 ani de la naștere*. Expoziția conține volume ale poetului american, cărți despre viața și activitatea sa. Este impresionant portretul său: un bătrîn cu ochii vii, barbă albă, părul lung alb, cu

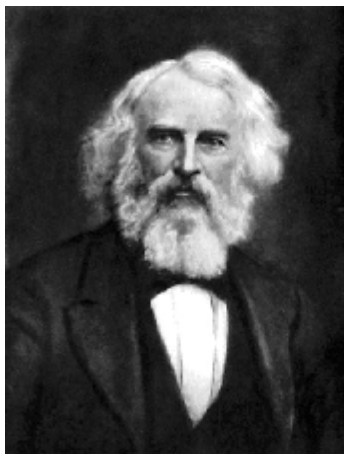
*“În orice cultură pietrele de hotar
sînt poeții și filozofii.”*

**Confluente
Bibliologice** 3 - 4, 2007

sprîncenele stufoase, și ele albe. „Albul domn Longfellow”, cum îl numea înflăcăratul său admirator, dramaturgul norvegian Bjornsterne Bjornson, a început să semene în conștiința cititorilor cu această imagine convențională, comentată nu o dată de urmașii săi.

Lirica lui Henry Longfellow este influențată de romantismul german. La 27 februarie 1807, se naște la Portland (Statul Maine), Henry, cel de-al doilea fiu al soților Stephen și Zilpah Wadsworth Longfellow. Longfellow studiază filologia în Franța, Spania, Italia, Germania, visînd să devină profesor de limbi moderne la Bowdoin. Astfel, în 1829 e angajat ca profesor de limbi străine, traduce texte pentru uzul studenților, scrie articole pentru revistele filologice. Longfellow a preluat în poeziile sale legende scandinave, motive literare ale culturii europene și ale celei americane. Culegerea *Glasurele nopții* conține balade, poeme despre sclavie, poeme inspirate din trecutul Americii și folclorul indienilor. A cultivat o poezie idilică, melodioasă, uneori cu spirit folcloric cum este, spre exemplu, poemul *Hiawatha*. Longfellow concepute acest poem, pornind de la premisa că pentru a reliefa adevărata valoare a tradițiilor populare, trebuia să utilizeze un ritm diferit. Aproape toate dramele și poemele epice se încheie cu o confirmare a bunătății fundamentale a eroilor săi care erau un exemplu al vitejiei, al curajului, al autenticității sentimentului. De altfel, crezul literar al scriitorului era: „Adevărații poeți întruchiează și dau formă celor mai înalte gânduri care le străbat mintea; dar acești oameni, asemenea pictori-

lor, dau viață numai acelor forme care au existat în imaginația tuturor.”

Lucrările lui Longfellow sînt variate: balade, sonete, poezii. Unele poezii ale sale au devenit imnuri pentru copii americani. Dovadă elocventă este, spre exemplu, poezia *Cîntecul și săgeata*.

Longfellow a căutat întotdeauna să descopere demnitatea oamenilor simpli. În concepția lui, ei erau mai mult decît simple personaje pitorești, menite să dea culoare și vitalitate unei creații culte.

Longfellow a fost și un bun traducător, familiarizîndu-i astfel pe cititorii americani cu poezia europeană. Una din cele mai importante traduceri este *Divina comedie* de Dante Alighieri, publicată în 1877.

Opera lui Longfellow a fost tradusă în mai multe limbi ale lumii, de exemplu, în limba rusă de M. L. Mihailov și I. A. Bunin.

Longfellow a fost preocupat de perioada colonială a istoriei Americii și de antichitatea greco-latină. El a fost un poet cu suflet mare, un cetățean devotat țării sale. Lucrările sale de valoare au intrat în fondul de aur al literaturii americane și universale.

Henry Longfellow rămîne a fi un generos creator de frumos, de bun gust, de satisfacție artistică. În afara creației sale literare, în viața de toate zilele, Longfellow a fost un om obișnuit, dar, după cum afirmă M. Ralea: „... la urma urmei omul nu interesează, poetul însă se definește clar prin ceea ce exprimă. Și ne este de ajuns opera ca să-l putem clasifica.”

Referințe bibliografice:

1. Klimenco, E. *English literary reader*. 1955, p. 110 - 124.
2. *Book Enciclopedia*. Vol.12, 1994, p. 452 - 455.
3. *American Literature: A Chronological Approach*. 1989, p. 281 - 286.
4. Longfellow, Henry. W. *Cîntarea lui Haiavata*. 1967.
5. Longfellow, Henry. W. *Izbranîe*. 1958, p. 5 - 27.